

YOSEF TAMIMI er
hjúkrunarfræðingur
á Bráðadeild Land-
spítalans, Fossvogi.

PANKASTRIK

ÆFINGIN SKAPAR MEISTARANN

Yousef Tamimi

NÚ í rúmlega eitt ár hefur bráðamóttaka Landspítala haldið vikulega svokallaðar „trauma-æfingar“ eða æfingar í móttöku sjúklinga með fjöláverka fyrir starfsfólk deildarinnar. Stofnaður var sérstakur hópur til að halda utan um þessar æfingar en í hópnum eru starfandi bæði hjúkrunarfræðingar og læknar sem hittast reglulega. Á þessum fundum eru sett fram ákveðin markmið með æfingunum og hvað við ætlum að fá út úr hverju tilfelli en nýtt tilfelli er tekið fyrir mánaðarlega. Við reynum okkar besta til að hafa fjölbreyttar æfingar en jafnframt raunverulegar og leggjum áherslu á að æfa okkur í að nota þann búnað sem við höfum á bráðamóttökunni. Æfingarnar eru á hverjum fimmtudagsmorgni og taka þeir einstaklingar, sem eru í vinnu á þeim tíma, þátt í æfingunum en einstaklingar, sem ekki eru á vakt, mæta einnig oft. Síðasta fimmtudag hvers mánaðar eru æfingarnar töluvert stærri þar sem fleiri viðbragðsaðilar eru virkjaðir.

Eins og ég minntist á áður eru nýjar æfingar mánaðarlega og það krefst því þess að „trauma-hópurinn“ þarf að hafa töluvert hugmyndaflug til að upphugsa ný tilfelli. Við reynum að hafa æfingar í takt við þær aðstæður sem við erum að glíma við hverju sinni. Á veturna höfum við til dæmis tekið fyrir skíðaslys, fall í hálku og ofkælingu en við tryggjum það að hver æfing hafi eitthvert markmið og að skrifaðir séu niður lærdómsspunktar sem hægt verði að nýta í áframhaldandi starfi. Í lok hverrar æfingar eru viðrunarfundir sem taka um 15 mínútur. Þá ræðum við tilfellið öll saman, komum með tillögur að úrbótum og

hrósum öllum fyrir það sem vel var gert. Miklar og skemmtilegar umræður myndast oft og er það yfirleitt á þessum tímamarki sem við náum að læra sem mest af þessum æfingum. Þessar umræður geta leitt til þess að úrbætur eru gerðar í málefnum tengdum fjöláverkum á bráðamóttökunni og fyrir vikið betri þjónustu gagnvart sjúklingum okkar.

Uppsetning æfinganna er

nokkuð einföld en við reynum að gera þær eins raunverulegar og mögulegt er. Við fáum alltaf einhvern til að leika sjúkling en frægasti

„Við hjúkrunarfræðingar og annað heilbrigðisstarfsfólk, höfum alltaf lagt áherslu á að fræða og upplýsa sjúklinga. En vitum við hverjar eru raunverulegar þarfir og óskir þeirra?“

sjúklingurinn okkar var forstjórinn okkar, Páll Matthíasson. Sjúklingar eru oft farðaðir og fá upplýsingar um ástand sitt og getu. Læknir þarf að skoða allan sjúklinginn og tala hátt og skýrt svo allir heyri. Hjúkrunarfræðingar vinna sín verkáætlun um móttöku fjöláverkasjúklinga þurfum við þrjá hjúkrunarfræðinga sem allir hafa mismunandi hlutverk. Læknar og hjúkrunarfræðingar, sem sjá um æfingar, gefa svo upplýsingar til baka um stöðu sjúklings og ef ástand sjúklings breytist. Sem dæmi má nefna að til þess að fá upplýsingar um lífsmörk þarf raunverulega að mæla sjúklinginn og fá svo upplýsingar um blóðþrýstinginn sem hann er með. Bráðamóttakan hefur jafnframt fjárfest í tveimur iPad-tækjum sem aðstoða okkur með að setja upp sýndarskjá. Þetta gerir aðstæðurnar töluvert raunverulegri þar sem leiðbeinendur geta fjarstýrt lífsmörkum.

Hér er markmiðið að ná að auðvelda samvinnuna milli fagstétta, kynnast hvert öðru og læra styrki og veikleika. Því meira sem við vinnum saman því betur þekkjum við hvert annað og því betur gengur samstarfið.

Í lok hvers mánaðar er haldin stór æfing. Á þessari stóru æfingu virkjum við Neyðarlínuna, sjúkrabíla, aðrar sérfræðigreinar, t.d. skurðlækna en einnig geislafræðinga, ritara og sérhæfða starfsmenn bráðamóttökunnar. Hringt er í Neyðarlínuna sem sendir sjúkrabíl á vettvang slyss. Sjúkraflutningamennirnir undirbúa sjúkling fyrir flutning og flytja hann á bráðamóttöku þar sem tekið er á móti honum og „handover“ á sér stað. Sjúklingur er skoðaður, brugðist við þeim vandamálum sem takast þarf á við og svo er hann fluttur í tölvusneiðmyndatöku þar sem æfingin er yfirleitt stoppuð. Haft er samband við þær sérfræðigreinar, sem hæfa hverju sinni, og sjúklingunum sinnt

í samráði við þær. Hér er markmiðið að ná að auðvelda samvinnuna milli fagstétta, kynnast hvert öðru og læra um styrk og veikleika. Því meira sem við vinnum saman því betur þekkjum við hvert annað og því betur gengur samstarfið.

Við höfum náð töluverðum árangri í að bæta móttöku fjöláverkasjúklinga og tryggt það að sjúklingar fái bestu meðhöndlun sem í boði er. Við höfum náð að bæta okkur í „handover“ frá sjúkraflutningum og

tryggja að upplýsingaflæðið sé stöðugt og öruggt frá þeim og áfram. Við höfum gert breytingar á húsnæði tölvusneiðmynda þar sem nú er möguleiki á að tengja skjána okkar við tölvuskjá og þar með fylgjast með ástandi sjúklings inni á öruggu, geislafríu svæði. Við höfum náð að auðvelda samskipti milli fagstétta og tryggt að við vinnum betur saman og skiljum hvert annað betur. Allt þetta hefst upp úr æfingum sem hafa verið haldnar þar sem við náum betur að greina hvað okkur vantar og hvernig við getum auðveldað allt ferlið frá því að sjúklingur kemur inn á bráðamóttöku og þar til hann útskrifast þaðan og áfram, hvort sem það er í aðgerð eða í eftirlit á öðrum stöðum. Með öðrum orðum: Æfingin skapar meistarann.

Almennt ríkir ánægja á bráðamóttökunni með þessar æfingar og reyna flestir læknar og hjúkrunarfræðingar að taka þátt í þeim. Við höfum séð árangur hjá fólki og einstaklingar hafa komið til mín og rætt um að æfingarnar hafi aðstoðað þá við að takast á við krefjandi tilfelli. Áframhaldandi rannsóknarvinna er þó nauðsynleg og ætla „trauma-hópurinn“ að halda enn betur utan um æfingar þar sem spurningakannanir verða gerðar til að tryggja að við séum að gera æfingar sem raunverulega skila árangri í starfi.

Ég skora á Önnu Tómasdóttur, hjúkrunarfræðing á göngudeild smitsjúkdóma á Landspítala, að skrifa næsta þankastrík.

Þankastrík er fastur dálkur í blaðinu og höfundur hvers pistils stingur upp á þeim næsta. Í þankastríki gefst hjúkrunarfræðingum færi á að tjá sig um ýmislegt sem varðar hjúkrun og er þeim hjartfólgið.

Pistlarnir geta fjallað um ákveðin málefni, sögur af kynnum við sjúklinga eða starfsfólk, eitthvað sem hefur orðið höfundum til hugljómunar eða hvaðeina annað sem tengist starfinu og hugmyndafræði þess.